RETSMØDERAPPORT
i sag C-317/90 *

I — Retlig baggrund

1. Ved artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3889/89 af 11. december 1989 om åbning og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for frosset kød af hornkvæg, henhørende under KN-kode 0202, og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (1990) (EFT L 378, s. 16) åbnedes der for 1990 et fællesskabstoldkontingent af en samlet størrelse på 53 000 tons, udtrykt i udbenet kød.

Ifølge artikel 2 i forordning nr. 3889/89 var kontingentmængden på 53 000 tons opdelt i følgende to dele:

»a) Den første del på 90%, dvs. 47 700 tons, fordeles mellem importører, som kan godtgøre, at de har indført frosset kød henhørende under KN-kode 0202 og varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 omfattet af denne importordning i de tre foregående år eller i de to foregående år for erhvervsdrivende, der har indført sådant kød til Portugal.

b) Den anden del på 10%, dvs. 5 300 tons, fordeles mellem de erhvervsdrivende, som kan godtgøre, at de for en minimumsmængde og i en periode, der nærmere skal fastsættes, har drevet samhandel med tredjelande med andre former for oksekød end de af omhandlede importordning omfattede eller i forbindelse med aktiv og passiv forædling.«

I artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 3889/89 er det bestemt, at de mængder, for hvilke der ikke er indgivet ansøgning om importlicens den 31. august 1990, gøres til genstand for en ny fordeling i fjerde kvartal af det pågældende år, idet der i givet fald ikke tages hensyn til den i artikel 2 omhandlede fordeling. I medfør af artiklens stk. 2 underretter medlemsstaterne inden den 16. september 1990 Kommissionen om de mængder, der ikke var ansøgt om den 31. august 1990.

2. I henhold til artikel 4 i forordning nr. 3889/89 udstedte Kommissionen den 21. december 1989 forordning (EØF) nr. 4024/89 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne til den importordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3889/89 for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202, og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (EFT L 382, s. 53). Forordningens artikel 1, stk. 1 og 2, indeholder de samme kriterier for tildeling af de to dele af toldkontingentet

* Processprog: engelsk.

som artikel 2 i forordning nr. 3889/89, idet det dog yderligere præciseres, at den anden del, 5 300 tons, forbeholdes handlende, som kan bevise, at de i 1988 og 1989 har indført og/eller udført en årlig mængde kød af hornkvæg på mindst 50 tons.

Artikel 1, stk. 3, i forordning nr. 4024/89 er sålydende:

»Det i stk. 1 omhandlede bevis føres ved hjælp af tolddokumentet for overgang til fri omsætning«

og

»medlemsstaterne kan fastsætte, at beviset føres af den person, der er opført som indehaver i rubrik nr. 4 på importlicensen.«

I samme artikels stk. 4 og 5 er det bestemt:

»Fordelingen af de 47 700 tons mellem de forskellige importører sker forholdsmæssigt på grundlag af importørernes indførsel i referenceårene«

og

»fordelingen af de 5 300 tons sker på grundlag af de mængder, importøren har ansøgt om.«

Ved artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 4024/89 er det bestemt, at importørerne senest den 19. januar 1990 forelægger de kompetente myndigheder importansøgningen, vedlagt de i artikel 1, stk. 3, omhandlede beviser, samt at medlemsstaterne senest den 31. januar 1990 meddeler Kommissionen fortegnelsen over importører med importørens navn, adresse og den mængde kød, importøren har indført under det kontingent, der omhandles i forordning nr. 3889/89, i hvert enkelt af referenceårene. I henhold til stk. 2 gælder de samme frister for ansøgninger om de 5 300 tons af kontingentet, der er forbeholdt erhvervsdrivende, som inden for de seneste to år har foretaget handel med tredjelande med andre former for oksekød end dem, der er omfattet af forordning nr. 3889/89. En erhvervsdrivende kan imidlertid kun indgive ansøgninger om en samlet mængde på i alt højst 50 tons frosset kød udtrykt i produktvægt, jf. stk. 2. Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 143/90 af 19. januar 1990 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne til den importordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3889/89 for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202, og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (EFT L 16, s. 29), der er en ændring af forordning (EØF) nr. 4024/89, ændredes datoen, den 19. januar 1990, til den 24. januar 1990.

I henhold til artikel 5, første afsnit, i forordning nr. 4024/89 kan importansøgningerne kun imødekommes, hvis ansøgeren afgiver en skriftlig erklæring om, at han ikke har indgivet, og forpligter sig til ej heller at indgive, ansøgninger vedrørende samme særordning i andre medlemsstater end den, hvor ansøgningen er indgivet. Hvis den samme

importør indgiver ansøgning vedrørende den samme særordning i to eller flere medlemsstater, er samtlige ansøgninger ugyldige.

Artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 4024/89 har følgende ordlyd:

»Kommissionen afgør, i hvilket omfang den kan imødekomme ansøgningerne.

Med forbehold af Kommissionens godkendelse af ansøgningerne udstedes importlicenserne fra den 9. februar 1990.«

3. Artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 337/90 af 8. februar 1990 om fastsættelse af, i hvilken udstrækning anmodninger om udstedelse af importlicenser i henhold til forordning (EØF) nr. 4024/89 for oksekød kan imødekommes (EFT L 37, s. 11), er således affattet:

»1. Ansøgninger om importlicenser, der er indgivet i henhold til forordning (EØF) nr. 4024/89, imødekommes i følgende omfang:

a) 321,581 kg pr. ton indført i 1987, 1988 og 1989 af de importører, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, forordning (EØF) nr. 4024/89

b) ...

c) 16,56 tons pr. ansøgning, for så vidt angår de importører, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4024/89.

2. Medlemsstaterne udsteder importlicenserne fra den 9. februar 1990.«

4. I henhold til artikel 3 i forordning nr. 3889/89 udstedte Kommissionen den 15. oktober 1990 forordning (EØF) nr. 2983/90 om tildeling af de mængder, hvorom der ikke er ansøgt, af det ved forordning (EØF) nr. 3889/89 åbnede indførselskontingent for frosset kød af hornkvæg (EFT L 283, s. 36). I forordningens artikel 1, stk. 1, er det anført, at de mængder kød af hornkvæg, for hvilke der ikke er indgivet ansøgning om importlicens den 31. august 1990, andrager 35 tons, samt at disse mængder tildeles de i artikel 1 og 2, i forordning nr. 4024/89 omhandlede erhvervsdrivende.

Artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 2983/90 bestemmer følgende:

»De erhvervsdrivende indgiver ansøgning om importlicens, vedlagt det i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4024/89 omhandlede bevis, til de kompetente myndigheder senest den 19. oktober 1990«

og

»der kan kun indgives ansøgninger om en samlet mængde på 5 tons frosset kød i produktvægt«.

Artikel 3 er sålydende:

»Senest den 24. oktober 1990 sender medlemsstaterne Kommissionen en nummereret liste over ansøgerne.«

Artikel 4 har følgende ordlyd:

»1. Kommissionen afgør, i hvilket omfang ansøgningerne kan imødekommes.

Hvis den samlede mængde, der ansøges om licenser for, overstiger den disponible mængde, sker tildelingen ved lodtrækning om partier på hver 5 tons.

2. Med forbehold af Kommissionens godkendelse af ansøgningerne udstedes importlicenserne den 31. oktober 1990.«

Af den samlede mængde på 35 tons, for hvilken der ikke var indgivet ansøgning, verserede der en retssag i en medlemsstat for så vidt angår en mængde på lidt over 15 tons om de nationale myndigheders beslutning om ikke at udstede en importlicens, og Kommissionen besluttede derfor at suspendere tildelingen af disse 15 tons og udstedte den 29. oktober 1990 forordning (EØF) nr. 3135/90 om ændring af forordning (EØF) nr. 2983/90 om tildeling af de mængder, hvorom der ikke er ansøgt, af det ved forordning (EØF) nr. 3889/89 åbnede indførselskontingent for frosset kød af hornkvæg (EFT L 299, s. 41), hvorved følgende bestemmelse blev indsat som stk. 3 i artikel 4 i forordning nr. 2983/90:

»3. Den i stk. 1 fastsatte tildeling omfatter 20 tons. Efter den 29. november 1990 træffer Kommissionen beslutning om tildelingen af de resterende 15 tons.«

Da det efter afslutningen af den nævnte retssag måtte fastslås, at den endelige restmængde af kontingentet for 1990 omfattede 20 tons, udstedte Kommissionen den 11. december 1990 forordning (EØF) nr. 3565/90 om ændring af forordning (EØF) nr. 2983/90 om tildeling af de mængder, hvorom der ikke er ansøgt, af det ved forordning (EØF) nr. 3889/89 åbnede indførselskontingent for frosset kød af hornkvæg (EFT L 347, s. 16), hvorved mængden »35 tons« i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 2983/90 blev ændret til »20 tons«, og hvorved artikel 4, stk. 3, der var blevet indsat i forordning nr. 2983/90 ved forordning nr. 3135/90, udgik.

II — Faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne for Domstolen

1. Emerald Meats Limited (herefter benævnt »Emerald Meats«) er en irsk virksomhed, der siden 1983 bl.a. har importeret kødprodukter til Fællesskabet.

2. Ved skrivelse af 17. januar 1990 indgav Emerald Meats i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 4024/89 en importansøgning til det irske Ministerium for Landbrug og Ernæring (herefter benævnt »Landbrugsmi-

nisteriet«) vedrørende den i forordningens artikel 1, stk. 2, omhandlede del af toldkontingentet (herefter benævnt »kontingentet for nye importører«). Til støtte for ansøgningen fremlagde Emerald Meats en række dokumenter som bevis, jf. artikel 1, stk. 3, i forordning nr. 4024/89 til godtgørelse af, at selskabet i 1988 og 1989 havde indført mindst 50 tons kød af hornkvæg, som ikke indgik i den pågældende importordning, jf. artikel 1, stk. 2. Ved skrivelse af 18. januar 1990 indgav Emerald Meats endvidere i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 4024/89 en importansøgning, vedlagt visse bevisdokumenter, vedrørende den i forordningens artikel 1, stk. 1, omhandlede del af toldkontingentet (herefter benævnt »hovedkontingentet«).

3. Den 31. januar 1990 tilstillede Landbrugsministeriet Kommissionen den i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 4024/89 anførte fortegnelse over ansøgere, hvori Emerald stod som ansøger til 50 tons.

4. Den 8. februar 1990 udstedte Kommissionen forordning nr. 337/90, ifølge hvilken hver ansøgning om importlicens, der er indgivet i henhold til forordning nr. 4024/89 vedrørende kontingentet for nye importører, imødekommes med 16,56 tons.

5. Ved skrivelse af 14. februar 1990 indgav Emerald Meats en ansøgning om importlicens vedrørende 16,56 tons til Landbrugsministeriet, ledsaget af en bankgaranti på 1 447,18 IRL.

6. Ved skrivelser af 8. marts og 11. april 1990 meddelte Emerald Meats bl.a. Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug, at selskabet fortsat ikke havde modtaget den importlicens, der var ansøgt om.

7. Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 18. april 1990 anlagde Emerald Meats sag mod Kommissionen med påstand om annullation samt om erstatning uden for kontrakt (sag C-106/90). Under den sag, der principalt angår behandlingen af Emerald Meats' ansøgninger vedrørende hovedkontingentet, har Emerald Meats også nedlagt påstand om erstatning i forbindelse med kontingentet for nye importører med den begrundelse, at Kommissionen retsstridigt har undladt at hindre, at Landbrugsministeriet siden den 9. februar 1990 uberettiget har indefrosset den importlicens, der er ansøgt om.

8. Ved skrivelse af 16. juli 1990 gav Emerald Meats Landbrugsministeriet en frist på otte dage til at udstede importlicensen. Hvis ikke, ville selskabet tage de nødvendige retlige skridt i denne anledning.

9. Ved skrivelse af 23. juli 1990 meddelte Landbrugsministeriet Emerald Meats, at nogle af de dokumenter, selskabet havde fremlagt som bevis for importer i 1988 og 1989, ikke kunne anerkendes, og at der herefter ikke var ført bevis for importer på mindst 50 tons årligt, således at selskabets

ansøgning vedrørende kontingentet for nye importører måtte afvises.

10. Under retsmødet i sag C-106/90 R den 13. august 1990 oplyste Kommissionen, at Emerald Meats faktisk var anført på den fortegnelse, som Landbrugsministeriet havde meddelt Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 4024/89. Ved skrivelse af 22. august 1990 til Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og til Kommissionens befuldmægtigede i sag C-106/90 anmodede Emerald Meats formelt Kommissionen om at indlede en procedure mod Irland i medfør af traktatens artikel 169. Selskabet gjorde for det første gældende, at såfremt selskabets ansøgning vedrørende kontingentet for nye importører oprindelig var blevet imødekommet ved en fejl, var den i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning nr. 337/90 anførte mængde fejlagtig i den forstand, at alle andre ansøgere da skulle have været tildelt en større mængde end 16,56 tons. For det andet, at den mængde, selskabet havde ansøgt om, ikke kunne tilbageføres til Kommissionen i medfør af artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 3889/89, idet denne mængde var omfattet af en ansøgning, der var blevet godkendt af Kommissionen ved dens afgørelse af, i hvilket omfang ansøgninger i henhold til forordning nr. 4024/89 kunne imødekommes.

11. Ved skrivelse af 28. august 1990 bekræftede Kommissionen skriftligt over for Emerald Meats, at selskabets navn figurerede på den fortegnelse, Landbrugsministeriet havde meddelt Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 4024/89. I en ny skrivelse til Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og til Kommissionens befuldmægtigede i sag C-106/90 af 10. september 1990 anførte Emerald Meats, at Landbrugsministeriets tilbageførsel af de 16,56 tons, selskabet var blevet tildelt, og Kommissionens omfordeling heraf ville være ulovlig, idet det dels ville være i strid med forordning nr. 337/90, dels at de pågældende 16,56 tons var genstand for en ansøgning af 31. august 1990 om importlicens. Emerald Meats meddelte endvidere Kommissionen, at Landbrugsministeriet den 4. september 1990 havde frigivet den sikkerhed, selskabet havde stillet i forbindelse med ansøgningen af 14. februar 1990 om importlicens og oplyste Kommissionen om, at selskabet ville se sig nødsaget til at anlægge sag for De Europæiske Fællesskabers Domstol, såfremt Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse til at drage omsorg for en fællesskabsforvaltning af kontingentet og/eller til nu at tildele selskabet de mængder, det var berettiget til.

12. Ved telefax af 26. september 1990 meddelte Landbrugsministeriet Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug, at Irland pr. 31. august 1990 ikke rådede over mængder, hvorom der ikke var blevet ansøgt, jf. artikel 3 i forordning nr. 3889/89. Under et møde den 28. september 1990 bekræftede Irlands repræsentanter i Forvaltningskomitéen for Oksekød over for Kommissionen, at Irland ikke havde mængder, der ikke var tildelt, og som kunne tilbageføres til Kommissionen.

13. Den 2. og 3. oktober 1990 fremsendte Emerald Meats flere skrivelser til Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og til kommissionsmedlemmet med ansvar for landbrug og udvikling i landområder. I hver af disse skrivelser gjorde Emerald Meats gæl-

dende, at de oplysninger, der var blevet meddelt af de irske repræsentanter under mødet i Forvaltningskomitéen for Oksekød den 28. september 1990, var forkerte og retsstridige. I skrivelse af 2. oktober 1990 til Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug udtalte Emerald Meats, at den omstændighed, at den irske delegation ikke havde oplyst, at Emerald Meats endnu ikke havde modtaget den importlicens, der var ansøgt om, vedrørende de 16,56 tons, ligesom denne mængde heller ikke var blevet tilbageført med henblik på en fornyet tildeling heraf, var et nyt bevis for, at de irske myndigheder lod hånt om forordning nr. 4024/89 og nr. 337/90. Selskabet opfordrede Kommissionen til at anmode den irske delegation om en redegørelse herfor. I skrivelse af samme dato til kommissionsmedlemmet med ansvar for landbrug og udvikling i landområder anførte Emerald Meats bl.a., at

»da ministeriet ikke har tilbageført en mængde på 16,5 tons, som selskabet er berettiget til, men som ulovligt er blevet afslået, har de irske myndigheder endnu engang ved forvaltningen af disse forordninger tilsigtet og fuldt bevidst handlet ulovligt i Kommissionens navn«.

Emerald Meats understregede endvidere, at såfremt de fejlagtige og retsstridige oplysninger, der fremkom under mødet i Forvaltningskomitéen for Oksekød, skulle danne grundlag for en forordning om omfordeling af resten af kontingentet for 1990, ville dette kunne bestyrke de indsigelser, der kunne gøres gældende over for Kommissionen som følge af dens hidtidige mangelfulde administration af kontingentet, og Emerald Meats ville være nødsaget til at bestride en sådan forordnings lovlighed for Domstolen samt til at begære dens gennemførelse udsat i medfør af traktatens artikel 173 og 185.

Ved skrivelse af 3. oktober 1990 til kommissionsmedlemmet med ansvar for landbrug og udvikling i landområder anmodede Emerald Meats denne om, som ansvarlig at meddele selskabet, hvilke forholdsregler han agtede at træffe over for Landbrugsministeriets ulovlige handlinger, herunder specielt, om han på ny på vegne af Kommissionen ville underskrive en forordning, vel vidende at den var forkert og ulovlig, eller om han ville anmode den irske delegation om en officiel redegørelse og bringe alle disse retsstridige handlinger til ophør.

14. Den 8. oktober 1990 anlagde Emerald Meats sag for de irske domstole med påstand om, at Landbrugsministeriet pålægges at udstede Emerald Meats den importlicens, der er ansøgt om.

15. Den 11. oktober 1990 modtog Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug en telefax af følgende ordlyd fra de irske myndigheder:

»Vedr.: Artikel 3 i forordning nr. 3889/90. I fortsættelse af vores tidligere telefax vedrørende samme skal det oplyses, at 16,56 tons ikke er blevet anvendt. Vi beklager meget det skete.«

Den 12. oktober 1990 foreslog Kommissionen følgelig Forvaltningskomitéen for Oksekød at ændre den mængde, der i medfør af artikel 3 i forordning nr. 3889/89 skulle gøres til genstand for en ny fordeling, fra 20 til 35 tons. Af praktiske grunde blev mængden 16,56 tons afrundet til 15 tons.

16. Ved skrivelse af 12. oktober 1990 til Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og til Kommissionens befuldmægtigede i sag C-106/90 anførte Emerald Meats på ny, at Kommissionen ikke lovligt kunne indrage den pågældende mængde i den samlede mængde, der i medfør af artikel 3 i forordning nr. 3889/89 skulle fordeles på ny. Emerald Meats anmodede Kommissionen om at reagere senest den 15. oktober 1990 kl. 12, idet selskabet i modsat fald ville se sig nødsaget til at forelægge De Europæiske Fællesskabers Domstol sagen.

17. Ved skrivelse til de samme adressater, overbragt om formiddagen den 15. oktober 1990 pr. bud, meddelte Emerald Meats Kommissionen, at de 16,56 tons, der var blevet tilbageført af Landbrugsministeriet, var genstand for en sag med begæring om foreløbigt påbud, anlagt for de irske domstole den 8. oktober 1990, og det blev anført, at tilbageførslen til Kommissionen af disse 16,56 tons i praksis havde fjernet genstanden for dette søgsmål.

18. Umiddelbart efter, den samme dag, udstedte Kommissionen i skriftlig procedure den omtvistede forordning nr. 2983/90. Da Emerald Meats var af den opfattelse, at de 16,56 tons, som selskabet hævdede at have ret til i medfør af forordning nr. 337/90, var indeholdt i den samlede mængde på 35 tons, for hvilke forordning nr. 2983/90 indeholdt regler om tildeling, har Emerald Meats anlagt nærværende sag angående annullation og erstatning uden for kontrakt, der er registreret på Domstolens Justitskontor den 22. oktober 1990.

19. Ved særskilt processkrift, indgivet til Domstolens Justitskontor samme dag, fremsatte Emerald Meats i medfør af traktatens artikel 185 og 186 begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om, at Domstolen udsatte gennemførelsen af forordning nr. 2983/90 og/eller pålagde Kommissionen ikke at gøre den af Landbrugsministeriet den 11. oktober 1990 »tilbageførte« mængde til genstand for en ny fordeling, forinden der var truffet afgørelse vedrørende den begæring om foreløbigt påbud, der verserede for de irske domstole, og/eller Domstolen havde afsagt dom i hovedsagen.

20. Ved afslutningen af retsmødet den 26. oktober 1990 vedrørende anordning af foreløbige forholdsregler erklærede Emerald Meats, at selskabet frafaldt sin begæring om foreløbige forholdsregler, med undtagelse af spørgsmålet om sagsomkostninger, som følge af de forslag, Kommissionens befuldmægtigede havde fremsat udenretligt under en pause i retsforhandlingerne. Da Kommissionen intet havde at indvende imod, at sagen blev frafaldet, og erklærede sig indforstået i at bære sine egne omkostninger, men ikke i at afholde omkostninger til Emerald Meats, bestemte dommer F.A. Schockweiler, som stedfortræder for Domstolens præsident, afdelingsformændene og øvrige dommere med højere anciennitet, jf. artikel 85, andet afsnit, sammenholdt med artikel 11 i Domstolens procesreglement, ved kendelse af 29. oktober 1990, at sag C-317/90 R slettes af Domstolens register, samt at hver part betaler sine egne omkostninger.

21. Den 29. oktober 1990 udstedte Kommissionen forordning nr. 3135/90, hvorved Kommissionens beslutning om tildeling af de 15 tons, der var genstand for den retssag, Emerald Meats havde anlagt for de irske domstole, blev udsat til efter den 29. november 1990.

22. Den 22. november 1990 gav High Court, Dublin, Emerald Meats medhold, dog således, at fuldbyrdelsen blev fastsat med frist til den 26. november af hensyn til Landbrugsministeriets mulighed for appel. Landbrugsministeriet undlod at udnytte denne mulighed og udstedte den importlicens, Emerald Meats havde ansøgt om.

23. På baggrund af denne udvikling udstedte Kommissionen den 11. december 1990 forordning nr. 3565/90.

24. Den 19. december 1990 fremsendte Kommissionen i medfør af traktatens artikel 169, første afsnit, en åbningsskrivelse til den irske regering vedrørende såvel hovedkontingentet som kontingentet for nye importører.

25. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Domstolen har imidlertid anmodet parterne om skriftligt at besvare en række spørgsmål. Parterne har efterkommet opfordringen inden for den fastsatte frist.

III — Parternes påstande

1. Sagsøgeren, *Emerald Meats*, har i stævningen nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens forordning (EØF) nr. 2983/90, hvorved der foretages en ny fordeling af Fællesskabets toldkontingent for frosset kød af hornkvæg for 1990 i henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 3889/89, annulleres; og/eller:

— Det Europæiske Fællesskab tilpligtes at betale erstatning for det tab, Emerald Meats har lidt og vil lide som følge af, at Kommissionen ikke har forvaltet og foretaget den nærmere administration af de »nye importører« andel af det nævnte fællesskabstoldkontingent korrekt.

— Kommissionen tilpligtes at betale renter af erstatningsbeløbet.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

I replikken har Emerald Meats anført, at selskabet fastholder sin påstand om, at Kommissionen tilpligtes at godtgøre dets tab og de omkostninger, den har forårsaget, selv om der henses til de foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at begrænse skaden.

2. Sagsøgte, *Kommissionen*, har principalt nedlagt følgende påstande:

— Afvisning som følge af unødig trætte.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

IV — Parternes anbringender og argumenter

Formaliteten

Emerald Meats har gjort gældende, at forordning nr. 2983/90 er en beslutning, der, uanset den er udfærdiget i form af en forordning, berører selskabet umiddelbart og individuelt. Ifølge Emerald Meats indebærer forordning nr. 2983/90, hvormed proceduren for fordeling af kontingentet for 1990 afsluttedes, at de 16,56 tons af kontingentet for nye importører, der tidligere var blevet tildelt selskabet i medfør af artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning nr. 337/90, blev givet til andre importører.

På denne baggrund finder Emerald Meats, at selskabet opfylder de betingelser, der er fastsat af Domstolen i dom af 18. november 1975 (sag 100/74, CAM mod Kommissionen, Sml. s. 1393, præmis 19), idet forordning nr. 2983/90

»griber ind i [dets] retsstilling på grund af faktiske omstændigheder, der adskiller [det] fra alle andre og individualiserer [det] på lignende måde som en adressat«.

Realiteten

1. Til støtte for sit søgsmål har *Emerald Meats* gjort gældende, at

a) Kommissionen, uanset dens kendskab til sagens omstændigheder, gjorde retssagen for de irske domstole genstandsløs

b) forordning nr. 337/90 er tilsidesat

c) forordning nr. 3889/89 er tilsidesat

d) flere grundlæggende principper i fællesskabsretten er tilsidesat.

a) Emerald Meats har gjort gældende, at selskabet allerede i august 1990 meddelte Kommissionen, at det overvejede at anlægge sag for de irske domstole med henblik på, at der blev givet Landbrugsministeriet pålæg vedrørende den del af kontingentet for nye importører, der tilkom selskabet. I denne forbindelse havde selskabet anmodet Kommissionen om en officiel bekræftelse af, at dets navn var opført på den fortegnelse, der i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 4024/89 var meddelt Kommissionen i januar 1990. Da Kommissionen også om formiddagen den 15. oktober 1990 havde fået oplysning om, at dette søgsmål var blevet indledt den 8. oktober 1990, havde den inden eller samtidig med, at den udstedte den omtvistede forordning, haft kendskab til, at

det irske ministerium havde tilbageført de 16,56 tons til Kommissionen, efter at sagen var anlagt, samt at den ved at inddrage den tilbageførte mængde i en ny tildeling gjorde søgsmålet genstandsløst. Ved udstedelsen af forordning nr. 2983/90 har Kommissionen således med fuldt kendskab til omstændighederne lagt hindringer i vejen for retssagen i Irland.

b) Emerald Meats finder, at Kommissionen ikke blot har tilladt Landbrugsministeriet at handle i strid med forordning nr. 337/90, men at den i realiteten ligeledes har underbygget og stadfæstet denne tilsidesættelse af institutionens egne retsakter ved at udstede forordning nr. 2983/90. Artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 337/90 bestemmer klart:

»Ansøgninger om importlicenser, der er indgivet i henhold til forordning (EØF) nr. 4024/89, *imødekommes* i [det anførte] omfang.«

Samme forordnings artikel 1, stk. 2, bestemmer desuden:

»Medlemsstaterne *udsteder* importlicenserne fra den 9. februar 1990«,

hvilket ikke giver Landbrugsministeriet adgang til at nægte at udstede importlicenser for de mængder, der allerede var godkendt og meddelt Kommissionen i henhold til forordning nr. 4024/89. Kommissionen burde således heller ikke ved den omtvistede forordning have godkendt en omfordeling af de mængder, som den vidste tilkom Emerald Meats, men som imidlertid endnu ikke var blevet tildelt selskabet.

c) Ifølge Emerald Meats binder den frist, der ved artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 3889/89 er fastsat for medlemsstaternes underretning af Kommissionen om de mængder, der ikke var udnyttet, nemlig den 16. september 1990, såvel Kommissionen som medlemsstaterne. Ved at acceptere, at Landbrugsministeriet den 11. oktober 1990 tilbageførte de 16,56 tons, har Kommissionen således tilsidesat forordning nr. 3889/89.

d) Emerald Meats har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat de almindelige principper om beskyttelse af velerhvervede rettigheder, retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning og forbud mod tilbagevirkende gyldighed ved at acceptere det kontingent, der ulovligt var blevet tilbageført af Landbrugsministeriet, og lade det indgå i den kontingentmængde, der skulle fordeles på ny ifølge forordning nr. 2983/90. Kommissionen har i realiteten afskåret Emerald Meats fra dets rettigheder i henhold til forordning nr. 337/90 og har i realiteten tillagt Landbrugsministeriets tilsidesættelse af denne forordning tilbagevirkende gyldighed.

Emerald Meats' påstand om erstatning for de tab, selskabet har lidt eller vil lide som følge af Kommissionens mangelfulde administration og nærmere forvaltning af fællesskabstoldkontingentet, angår nærmere følgende forhold fra Kommissionens side:

— Kommissionens godkendelse af Landbrugsministeriets angivelige tilbageførsel af en kvoteandel i henhold til artikel 3 i forordning nr. 3889/89 samt udstedelsen af forordning nr. 2983/90, uanset at Kom-

missionen vidste, at omfordelingen af denne mængde ville gøre den retssag, som Emerald Meats havde anlagt for de irske domstole, genstandsløs

— Kommissionens godkendelse af den angivelige tilbageførsel og udstedelsen af den omtvistede forordning, uanset at Kommissionen vidste, at denne andel tidligere var blevet tildelt Emerald Meats i henhold til forordning nr. 337/90

— Kommissionens manglende overholdelse af den i forordning nr. 3889/89 fastsatte frist for tilbageførsel af uudnyttede mængder.

Emerald Meats har gjort gældende, at selskabet har lidt skade i flere henseender. For det første har det lidt tab svarende til den pågældende mængdes værdi, der, udregnet i forhold til fællesskabsimportafgiften på 3 557 ECU pr. ton, udgør 58 903,5 ECU. Selskabet risikerer, at disse tab også vil få virkninger fremover, da Emerald Meats' indførsler i 1990 eventuelt vil blive lagt til grund for tildelinger af kontingenterne for de følgende år. For det andet har selskabet måttet indstille en del af sin virksomhed og har tabt en fast kundekreds, fordi importlicensen, som der blev ansøgt om i februar 1990, endnu ikke er udstedt, hvilket, sammenholdt med de øvrige skader som følge af tvisten angående hovedkontingentet, er en trussel for Emerald Meats' eksistens. Endelig bør der ligeledes tages hensyn til omkostningerne til den bankgaranti, som Emerald Meats stillede over for Landbrugsministeriet allerede den 14. februar 1990, og som først blev frigivet den 4. september 1990.

2. *Kommissionen* har gjort gældende, at sagen bør afvises, eftersom selskabet allerede har opnået fuld oprejsning på sagens nuværende stadium, hvorfor der er tale om unødig trætte. Annullationspåstanden savner genstand, da den omtvistede forordning er blevet ændret, og sagsøgeren har herefter opnået den krævede importlicens. Med samme begrundelse er erstatningspåstanden for tab svarende til den pågældende kvoteandels værdi også blevet genstandsløs. For så vidt angår de tab, der er forvoldt som følge af Landbrugsministeriets angiveligt uberettigede tilbageholdelse af det pågældende certifikat, og tab som følge af bankgarantien, har disse forbindelse med tidsrummet mellem 9. februar 1990, hvor forordning nr. 337/90 trådte i kraft, og den 16. september 1990, pr. hvilken dato de uudnyttede mængder skulle være tilbageført til Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 3889/89, og i dette tidsrum havde Kommissionen ikke hjemmel til at tildele eller omfordele nogen del af kvoterne. I medfør af de pågældende fællesskabsbestemmelser havde Kommissionen i realiteten hverken hjemmel til selv at udstede importlicenser til Emerald Meats eller til at pålægge Irland at gøre det. Henset hertil er påstandene om erstatning for de angivelige tab klart ugrundede.

Subsidiært har Kommissionen gjort gældende, at den omtvistede forordning i alle henseender var og fortsat er lovlig. Såvel over for GATT-deltagerne som kødgrossisterne i Fællesskabet er Kommissionen i videst mulige omfang forpligtet til at påse, at det årlige GATT-kontingent anvendes i sin helhed, hvorfor Kommissionen var forpligtet til også at omfordele de andele, der var blevet

tilbageført af medlemsstaterne efter den 16. september 1990. I henhold til artikel 3 i forordning nr. 3889/89 tilkommer det medlemsstaterne at fastslå, om der ikke er ansøgt om hele kvoten, og i givet fald at meddele dette til Kommissionen, der i så fald er forpligtet til på ny at fordele de mængder, der er blevet tilbageført af medlemsstaterne.

For så vidt angår Emerald Meats' påstand om, at Kommissionen bevidst har modvirket retssagen for de irske domstole, ser selskabet bort fra, at Kommissionen først fik oplysning herom den 15. oktober 1990, på et tidspunkt, hvor de afgørende skridt for udstedelsen af den omtvistede forordning allerede var taget, og hvor den skriftlige procedure ganske enkelt var afsluttet. Ved nu at gøre gældende, at det var ulovligt at tilbageføre og omfordele de 16,56 tons, har Emerald Meats under alle omstændigheder indtaget en holdning, der er diametralt modsat den, selskabet gav udtryk for, bl.a. i skrivelse af 2. oktober 1990 til kommissionsmedlemmet med ansvar for landbrug og udvikling i landområder, hvor selskabet hævdede, at det ville være ulovligt ikke at tilbageføre de pågældende mængder.

For så vidt angår påstanden om erstatning har Kommissionen gjort gældende, at ingen af de betingelser, der er fastsat i Domstolens praksis, er opfyldt. Dels følger det af de allerede anførte betragtninger, at Emerald Meats fortsat ikke har godtgjort, at der foreligger en ulovlig handling eller undladelse fra Kommissionens side, eller at der er lidt tab. Dels, såfremt der retsstridigt var blevet påført sagsøgeren et tab, måtte Irland anses for hovedansvarlig herfor, da det er Irland, der ikke har udstedt den pågældende importlicens. Sagsøgeren har endvidere ikke udvist en rimelig og hensigtsmæssig adfærd, da selskabet forholdt sig passivt indtil den 8. oktober 1990, dvs. til længe efter udløbet af den frist, der ifølge artikel 3 i forordning nr. 3889/89 er fastsat til 31. august 1990, og specielt efter at selskabet havde modtaget Landbrugsministeriets skrivelse af 23. juli 1990, inden selskabet anlagde sag med begæring om påbud ved de irske domstole.

3. I replikken har *Emerald Meats* anført, at nærværende sag ikke kan anses for afsluttet med udstedelsen af forordning nr. 3135/90. Forordning nr. 2983/90 er fortsat ulovlig, også efter at forordning nr. 3135/90 er udstedt, da Kommissionen endnu ikke har afvist tilbageførslen af den omtvistede mængde, men har begrænset sig til i denne forordning at udskyde tildelingen til et senere tidspunkt. Dernæst viser udstedelsen af forordning nr. 3135/90, at Kommissionen vidste, at den havde handlet fejlagtigt, men først var til sinds at træffe forholdsregler, efter at Emerald Meats havde været nødsaget til bære omkostningerne og besværet med et sagsanlæg for Domstolen. Endelig er det af afgørende betydning for varetagelsen af en »fællesskabsforvaltning« af GATT-kontingentet, at Domstolen tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen lovligt har kunnet godtage oplysninger fra Landbrugsministeriet, når den havde kendskab til, at disse klart var forkerte.

Emerald Meats har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen ved udstedelse af forordning nr. 3135/90 selv har godtgjort, at det

ikke kunne antages, at Kommissionen ikke havde adgang til at drage tilbageførslen af de 16,56 tons, der tilkom Emerald Meats, i tvivl, og til at hindre eller udsætte udstedelsen af forordning nr. 2983/90. Selv om Kommissionen vidste — hvilket blev anerkendt i retsmødet den 26. oktober 1990 under sagen vedrørende foreløbige forholdsregler — at de mængder, der var blevet tilbageført af Landbrugsministeriet den 11. oktober 1990, var dem, Emerald Meats var berettiget til, udstedte Kommissionen i stedet den 15. oktober 1990 den omtvistede forordning, hvorved man ganske enkelt undlod at tage hensyn til, at Kommissionens egen forordning nr. 337/90 ikke blev overholdt. Ifølge Emerald Meats havde Kommissionen haft mulighed for at løse disse for Kommissionen bekendte problemer hurtigt, nemlig under de møder i Forvaltningskomitéen for Oksekød, der fandt sted henholdsvis den 28. oktober 1990, på hvilket tidspunkt den var bekendt med, at Emerald Meats fortsat ikke havde modtaget den pågældende importlicens, og den 12. oktober 1990, på hvilket tidspunkt Kommissionen foreslog at ændre den mængde, der skulle fordeles på ny, fra 20 til 35 tons.

For så vidt angår den modsigelse, der angiveligt skulle være imellem det, selskabet nu hævder, og det, der blev gjort gældende i skrivelse af 2. oktober 1990 til kommissionsmedlemmet med ansvar for landbrug og udvikling i landområder, har Emerald Meats anført, at denne skrivelse ikke var den eneste, hvori selskabet gav udtryk for sin holdning, men at den indgik som en del af hele den skriftveksling, der havde til formål at forhindre en ulovlig omfordeling af den del af kontingentet, der tilkom selskabet, eller at dette ganske enkelt blev glemt. Emerald Meats har ligeledes anført, at begæringen om foreløbige foranstaltninger ikke blev indgivet med unødig forsinkelse, da selskabet havde måttet afvente, at det stod fuldstændig klart, at Landbrugsministeriet ville meddele endeligt afslag på den del af kontingentet for nye importører, som selskabet havde ret til.

Emerald Meats medgiver imidlertid, at selskabet gennem de i sagerne C-317/90 og C-317/90 R anlagte søgsmål har nået sit mål, nemlig at få stillet de 16,56 tons, selskabet har ret til, til rådighed for den irske retsinstans, der behandler selskabets begæring om påbud, samt at selskabet i hvert fald foreløbigt har opnået sin del af kontingentet for nye importører for 1990. På denne baggrund har selskabet frafaldet den del af påstanden, der angår erstatning for manglende tildeling af den pågældende importlicens. Endvidere kræver selskabet ikke længere erstatning for det tab, der er opstået som følge af omkostningerne til den bankgaranti, selskabet havde stillet, og som Landbrugsministeriet bar hovedansvaret for.

For så vidt angår det tab, der opstod som følge af den forsinkede modtagelse af importlicensen, har Emerald Meats nærmere anført, at man anser Landbrugsministeriet for ansvarlig for tidsrummet fra februar 1990 til udgangen af juli 1990, hvor det var usikkert, såvel for selskabet som for Kommissionen, om Landbrugsministeriet i realiteten havde til hensigt at nægte selskabet den del af kontingentet for nye importører, som det var berettiget til. Kommissionen må imidlertid fortsat holdes ansvarlig for forsinkelsen med udstedelsen af importlicenserne i september/oktober 1990, hvilket den havde kunnet undgå ved at afvise Landbrugsministeriets klart forkerte oplysninger. Kommissionen bør ligeledes tilpligtes at betale sagens omkostninger, da det er dens ulovlige adfærd, der ligger til grund for nærværende søgsmål, uden hvilket Emerald Meats ikke ville have opnået sin ret.

4. I duplikken har *Kommissionen* på ny anført, at nærværende søgsmål efter behandlingen af selskabets begæring om foreløbige forholdsregler er blevet genstandsløs, samt at Kommissionen under ingen omstændigheder er ansvarlig for de påberåbte tab. Kommissionen har endvidere henvist til de i duplik i sag C-106/90 anførte argumenter.

F.A. Schockweiler
Refererende dommer

RETSMØDERAPPORT
i sag C-129/91 *

I — Retlig baggrund

1. Ved artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3838/90 af 20. december 1990 om åbning og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202, og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (1991) (EFT L 367, s. 3), åbnedes der for 1991 et fællesskabstoldkontingent af en samlet størrelse på 53 000 tons, udtrykt i udbenet kød.

Ifølge artikel 2 i forordning nr. 3838/90 er kontingentmængden på 53 000 tons opdelt i følgende to dele:

»a) Den første del på 85%, dvs. 45 050 tons, fordeles mellem importører, som kan godtgøre, at de har indført frosset kød henhørende under KN-kode 0202 og varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 omfattet af denne importordning i de tre foregående år.

b) Den anden del på 15%, dvs. 7 950 tons, fordeles mellem de erhvervsdrivende, som kan godtgøre, at de for en minimumsmængde og i en periode, der nærmere skal fastsættes, har drevet samhandel med tredjelande med andre former for oksekød end de af omhandlede importordning omfattede eller i forbindelse med aktiv og passiv forædling.«

I artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 3838/90 er det bestemt, at de mængder, for hvilke der ikke er indgivet ansøgning om importlicens den 31. august 1991, gøres til genstand for en ny fordeling i fjerde kvartal af det pågældende år, idet der i givet fald ikke tages hensyn til den i artikel 2 omhandlede fordeling. I medfør af artiklens stk. 2 underretter medlemsstaterne inden den 16. september 1991

* Processprog: engelsk.